

Sygn. akt VIII C 853/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 marca 2017

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Aleksandra Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie 17 marca 2017 we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko D. J.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w części, to jest co do kwoty 328,78 zł;

II. oddała powództwo;

III. obciąża stronę powodową kosztami procesu za I. instancję.

Sygn. akt VIII C 853/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 23 stycznia 2015 (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. żądała zasądzenia od pozwanej D. J. kwoty 328,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 01 października 2014 do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 30 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i innych kosztów w wysokości 0,37 zł (prowizja e-C.).

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności zawarła z pozwaną umowę, której przedmiotem była sprzedaż pozwanej energii elektrycznej. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwana obowiązana była do uiszczania wyliczonych przez stronę powodową należności, jednak pomimo przyjętego na siebie zobowiązania nie dokonała wpłat należnych stronie powodowej kwot. Strona powodowa podniosła, że 24 października 2014 skierowała od pozwanej wezwanie do zapłaty, jednakże pozostało ono bezskuteczne.

09 lutego 2015 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości (sygn. akt (...)k. 4 verte).

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zarzucając, że strona powodowa kierowała korespondencję - fakturę, z której wywodzi swoje roszczenie, pod niewłaściwy adres, w związku z czym pozwana nie miała świadomości ani wiedzy o jakichkolwiek zobowiązaniach. Wskazała, że strona powodowa zna adres do korespondencji wskazany na ul. (...) we W., co dwukrotnie potwierdziła w okazanym pełnomocnictwie. Inne faktury usługowe przekazywane były pod wskazany adres do korespondencji. Również w sprawie wymiany licznika strona powodowa skontaktowała się z pełnomocnikiem pozwanej. Dodatkowo zarzuciła, że została przez stronę powodową wprowadzona w błąd, albowiem poinformowano ją o braku zadłużenia na jej koncie i istnieniu nadpłaty, którą to pozwana nakazała przekazać na inne

konto. Pozwana wskazała, że sporna faktura została opłacona niezwłocznie po otrzymaniu duplikatu z 21 marca 2016. Dodała, że od maja 2006 nie przebywa i nie zamieszkuje w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W., przebywa na terenie Anglii, zaś dostawcy prądu został wskazany adres korespondencyjny jej pełnomocnika - brata W. J. przy ul. (...) we W. (k. 8 verte-15).

Postanowieniem z 22 kwietnia 2016 sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu (k.16).

Strona powodowa, w piśmie z 12 sierpnia 2016, podniosła, że fakturę VAT stanowiącą podstawę jej roszczenia doręczyła na adres wskazany w umowie zawartej z pozwaną, który jednocześnie jest miejscem dostarczania przez stronę powodową usługi. Tym samym dochowała należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków ciążących na niej na podstawie umowy. Strona powodowa wyjaśniła również, że nie występuje na rynku w roli dystrybutora energii elektrycznej, a jedynie jej sprzedawcy. Podała, że w obliczaniu kosztów zużycia energii jest ograniczona i dokonuje tego w sposób szacunkowy. Rzeczywiste wartości zużytej energii są ustalane przez kontrolerów podmiotu, który jest dystrybutorem energii, a następnie przekazywane stronie powodowej. Na podstawie kontroli licznika u pozwanej została wystawiona korekta uprzednio wystawionych faktur sprzedażowych, rozliczających należności ustalone szacunkowo w poprzednich okresach rozliczeniowych, natomiast protokół takiej kontroli został podpisany przez brata pozwanej. Strona powodowa zwróciła nadto uwagę, że pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zaprzeczyła dostarczaniu energii elektrycznej do obiektu. Zarzuciła, że pozwana ograniczyła się jedynie do negocjowania jej roszczenia w sposób lakoniczny, jednakże nie poparła swoich twierdzeń żadnymi dowodami (k. 27-30).

Pismem złożonym na rozprawie 19 października 2016 pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów. Pozwana przyznała, że 08 maja 2014 zawarła ze stroną powodową umowę kompleksową dotyczącą energii elektrycznej, ustalając punkt odbioru energii przy ul. (...) we W.. Jako adres do korespondencji podała jednak ul. (...) we W., a osobą upoważnioną do jej odbioru, swego brata W. J.. Wyjaśniła, że W. J. od 08 do 23 maja 2014 w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. przy przeprowadzonym remoncie używał intensywnie urządzeń elektrycznych jak dmuchawy, piec akumulacyjny i ogrzewanie podłogowe. Pozwana podniosła, że przed rozpoczęciem prac stan licznika energii elektrycznej wynosił 10.832 kW – taryfa dzienna i 21.872 kW – taryfa nocna. Natomiast po zakończeniu prac 23 maja 2014 stan licznika wyniósł 11.207,7 kW- taryfa dzienna oraz 22.192,4 kW – taryfa nocna, w tym samym zaś dniu pracownik strony powodowej dokonał odczytu tych liczników ustalając zużycie energii elektrycznej na poziomie 11.207,9 kW – taryfa dzienna oraz 22.192,6 kW – taryfa nocna. Wobec powyższego, zdaniem pozwanej, zużycie energii elektrycznej w żaden sposób nie jest powiązane z fakturą korygującą VAT nr (...) z 16 września 2014 oraz korygującą fakturą VAT (...) z 20 września 2013. Pozwana wskazała, że umowa zawarta ze stroną powodową wygasła 09 września 2013, a nadto zarzuciła, że została ona zawarta w sposób wadliwy, albowiem osobami ją reprezentującymi byli jej rodzice, którzy nie zamieszkiwali w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W.. Pozwana zarzuciła także, że nie dokonywano odczytu końcowego we wrześniu 2013 stanu licznika zużycia energii elektrycznej w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. oraz, że lokal ten w roku 2012, 2013 i do 08 maja 2014 nie był użytkowany, a bezpieczniki prądowe S były w tym czasie wyłączone. Dodatkowo pozwana wyjaśniła, że 22 marca 2016 zapłaciła poprzez swojego brata W. J. kwotę 328,78 zł tytułem zaliczki za zużytą energię elektryczną za okres od 08 maja 2014 do 23 maja 2014 (k. 74-86).

Na rozprawie 22 marca 2016 pełnomocnik pozwanej oświadczył, że fakturę otrzymał 22 marca 2016 w Biurze (...) i zapłacił następnego dnia (k. 87).

02 listopada 2016 strona powodowa złożyła pismo procesowe, w którym zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom i zarzutom prezentowanym przez pozwaną. Podała, że źródłem dochodzonego przez nią świadczenia jest umowa zawarta 24 lutego 1998 z ówczesnym Zakładem (...) S.A., bowiem faktura korygująca dotyczy okresu obowiązywania tej właśnie umowy. Strona powodowa, odnosząc się do twierdzeń pozwanej co do nieważności przedmiotowej umowy, wskazała, że wbrew podnoszonym przez nią twierdzeniom, umowa ta została zawarta nie przez rodziców pozwanej, a przez samą pozwaną. Nadto jako gołosłowne i niepoparte żadnymi dowodami uznała twierdzenia pozwanej co do wygaśnięcia umowy z dniem 09 września 2013. W związku z powyższym strona powodowa podtrzymała swoje

stanowisko co do tego, że świadczenie przez stronę powodową w okresie 2012-2013 usługi odbywało się na podstawie wiążącej w tej dacie umowy zawartej w 1998. Strona powodowa zarzuciła również, że pozwana nie udowodniła zaprzestania poboru energii w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. w okresie 2012-2014 oraz okoliczności wykonywania prac remontowych w tym lokalu od 08 do 23 maja 2014. Strona powodowa zaprzeczyła także, ażeby wpłaty dokonywane przez pozwaną w kwocie 32,23 zł 06 grudnia 2013 oraz 39 zł 02 maja 2014 dotyczyły roszczeń objętych żądaniem pozwu. Strona powodowa podniosła przy tym, że dokonywanie w tym okresie wpłat przez pozwaną świadczy o nieprawdziwości jej twierdzeń co do braku pobierania energii w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. w latach 2012, 2013 oraz od 08 maja 2014. Strona powodowa, w związku z dobrowolnym uiszczeniem przez pozwaną 22 marca 2016 objętej żądaniem pozwu kwoty 328,78 zł, cofnęła pozew, żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 41,90 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu do dnia dokonanej zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana bowiem zadośćuczyniła żądaniu strony powodowej, ale uczyniła to dopiero po zainicjowaniu postępowania sądowego, należy ją więc traktować jako stronę przegrywającą (k. 90-94).

Pismem z 25 stycznia 2017 strona powodowa oświadczyła, że cofnęła pozew co do kwoty 328,78 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie (k. 102-103).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia:

24 lutego 1998 pozwana D. J. zawarła z Zakładem (...) S.A. umowę nr (...) o dostarczanie energii elektrycznej do punktu poboru przy ul. (...) we W..

[**dowód:** umowa nr (...) z 24 lutego 1998 k. 35-36,

Pozwana D. J. nie zamieszkuje w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. od 2006. Od tego czasu stale przebywa w Anglii.

Pozwana wskazała stronie powodowej adres korespondencyjny przy ul. (...) we W., który jest adresem jej brata W. J..

Jednocześnie pozwana udzieliła swojemu bratu W. J. pełnomocnictwa do działania w jej imieniu w sprawach związanych z zarządem lokalem mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W..

[**dowody :**

- pełnomocnictwo ogólne z 07 lutego 2007 k. 10,

- oświadczenie pozwanej z 12 kwietnia 2016 k. 10 verte,

- pełnomocnictwo z 03.01.2011 k. 64]

Pełnomocnik pozwanej - jej brat W. J., w imieniu pozwanej korespondował ze stroną powodową w zakresie udzielonego pełnomocnictwa.

02 maja 2014 złożył w imieniu pozwanej wniosek o przekazanie nadpłaty w wysokości 70,23 zł istniejącej z tytułu uiszczenia opłat za zużycie energii elektrycznej w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W..

[**dowód:** wniosek o zwrot nadpłaty z 02 maja 2014 k. 11]

31 lipca 2014 strona powodowa wystawiła fakturę VAT dotyczącą punktu poboru przy ul. (...) we W..

Została ona skierowana na adres korespondencyjny klienta - pełnomocnika pozwanej W. J. tj. ul. (...) we W..

Na wskazany adres korespondencyjny została wysłana również faktura VAT z 28 stycznia 2015.

[**dowody:**

- faktura VAT z 31 lipca 2014 k. 11 verte,

- faktura VAT z 28 stycznia 2015 k. 12]

08 maja 2014 pełnomocnik pozwanej W. J. w jej imieniu zawarł ze stroną powodową umowę kompleksową nr (...) dotyczącą energii elektrycznej.

Jako punkt poboru wskazany został lokal mieszkalny położony przy ul. (...) we W.. Jako adres korespondencyjny podano ul. (...) we W..

[**dowód** umowa kompleksowa dotycząca energii elektrycznej nr (...) z 08.05.2014 k. 78-79 verte]

23 maja 2014 w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W. przeprowadzono odczyt liczników energii elektrycznej. Przy odczycie obecny był pełnomocnik pozwanej - jej brat W. J.. Stwierdzono zużycie energii elektrycznej na poziomie 11.207,9 kW- taryfa dzienna i 22.194,8 kW – taryfa nocna.

[**dowód** zlecenie OT nr (...) z 23 maja 2014 k. 40 – 41]

16 września 2014 strona powodowa wystawiła fakturę korygującą VAT nr (...) za okres rozliczeniowy od 31 lipca 2012 do 09 września 2013 na kwotę 328,78 zł z terminem płatności do 30 września 2014.

Faktura została wysłana na adres ul. (...), W.. 24 października 2014 strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 328,78 zł wynikającej z faktury VAT nr (...). Wezwanie zostało skierowane również na adres ul. (...) we W..

Pozwana nie otrzymała przedmiotowej faktury ani wezwania do zapłaty.

[**dowody:**

- wezwanie do zapłaty z 24 października 2014 k. 39,

- faktura VAT nr (...) z 16 września 2014 k. 55- 57]

Pełnomocnik pozwanej, po otrzymaniu 21 marca 2016 duplikatu spornej faktury korygującej z 16 września 2014, uiszczył w imieniu pozwanej należność z niej wynikającą, dokonując 22 marca 2016 przelewu na rzecz strony powodowej kwoty 328,78 zł.

[**dowód** potwierdzenie wykonania przelewu z 22 marca 2016 k. 84]

23 września 2016 pełnomocnik pozwanej W. J. wystosował do strony powodowej reklamację dotyczącą faktury nr (...), kwestionując prawidłowość rozliczenia.

[**dowód** pismo W. J. z 23 września 2016 k. 81].

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa, po cofnięciu pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w przeważającej jego części, to jest co do należności głównej w związku z uiszczeniem przez pozwaną 22 marca 2016 objętej żądaniem pozwu kwoty 328,78 zł, żądała zasądzenia od pozwanej kwoty 41,90 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu do dnia dokonanej zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie strony powodowej bowiem pozwana zadośćuczyniła żądaniu strony powodowej, ale uczyniła to dopiero po zainicjowaniu postępowania sądowego, należy ją więc traktować jako stronę przegrywającą.

Skoro w przedmiotowej sprawie strona powodowa cofnęła ze skutkiem prawnym pozew co do kwoty 328,78 zł, a przy tym nie zaszły w ocenie Sądu okoliczności z art. 203 § 4 k.p.c., to postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu, o czym na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Powództwo, po jego ograniczeniu do kwoty odsetek ustawowych obliczonych od kwoty 328,78 zł od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu do dnia dokonanej zapłaty, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie w oparciu o przedłożone przez strony dowody z dokumentów, których wiarygodności ani rzetelności żadna ze stron nie kwestionowała.

Niewątpliwie strony łączyła umowa o dostarczanie energii elektrycznej do punktu poboru, którym jest lokal mieszkalny pozwanej położony we W. przy ul. (...). Pozwana D. J. nie zamieszkuje w przedmiotowym lokalu od 2006, stale przebywając w Anglii, w związku z czym ustanowiła ona pełnomocnika w osobie swojego brata - W. J., który w jej imieniu wykonuje wszelkie czynności zarządu przedmiotową nieruchomością. Strona powodowa dysponowała pełnomocnictwem (pełnomocnictwo z 07.02.2007 dołączone do pisma z 12 sierpnia 2016). Jednocześnie pozwana wskazała stronie pozwanej jako swój adres korespondencyjny adres swojego brata W. J. tj. ul. (...) we W..

Jak wynika z dołączonych przez pozwaną dokumentów, a częściowo także dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, korespondencja strony powodowej wysyłana była do pozwanej na jej adres korespondencyjny (dotyczy to faktur VAT z 31 lipca 2014 k. 11 verte i 28 stycznia 2015 k. 12). Nie dotyczyło to jednak spornej faktury korygującej z 16 września 2014, ani też wezwania do jej zapłaty z 24 października 2014, które mimo wskazania przez pozwaną innego niż adres dostawy energii elektrycznej adresu do korespondencji, zostały wysłane na adres niezamieszkiwanego przez pozwaną ani jej pełnomocnika lokalu mieszkalnego. W konsekwencji pozwana nie otrzymała spornej faktury ani też wezwania do zapłaty. Tym samym termin płatności wskazany w fakturze do 30 września 2014 nie mógł zostać przez pozwaną dochowany, przy czym negatywne skutki braku uregulowania należności w tym terminie nie mogą w okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy obciążać pozwanej. Pozwana bowiem dopełniła wszelkich aktów staranności w celu zapewnienia stronie powodowej skutecznego doręczenia jej kolejnych faktur VAT za świadczoną dostawę energii elektrycznej, wskazując adres do korespondencji, a także ustanawiając pełnomocnika w osobie swojego brata, który pozostawał w stałym kontakcie ze stroną powodową, między innymi: 02 maja 2014 złożył w imieniu pozwanej wniosek pozwanej o przekazanie nadpłaty w wysokości 70,23 zł istniejącej z tytułu uiszczenia opłat za zużycie energii elektrycznej w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W., 23 maja 2014 uczestniczył w odczycie liczników energii elektrycznej w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) we W., a 08 maja 2014 zawarł w imieniu pozwanej ze stroną powodową umowę kompleksową nr (...) dotyczącą dostawy energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W., w której jako adres korespondencyjny podano ul. (...) we W.. Zdaniem Sądu nie może ulegać wątpliwości, że to strona powodowa, wbrew swoim twierdzeniom, nie dochowała należytej staranności, co skutkowało powstaniem zaległości na koncie pozwanej.

Odnosząc się do żądania pozwu, to jest zasądzenia odsetek ustawowych wskazać należy, iż zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 481 § 1 k.c. wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego. Mając zatem na względzie, iż strona powodowa nie doręczyła pozwanej spornej faktury VAT, nie powstało opóźnienie po stronie pozwanej w uiszczeniu należności z niej wynikającej. Pozwana nie może bowiem ponosić negatywnych skutków niestaranności strony powodowej objawiającej się przesłaniem spornej faktury na adres, który nie jest wskazanym przez nią adresem do korespondencji. Żądanie strony powodowej odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych czy to od 01 października 2014 - jak wskazano w pozwie, czy od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu - jak ostatecznie żądała strona powodowa, nie mogło zatem zostać uwzględnione. Zaznaczyć należy, iż również w pozwie strona powodowa wskazała jako adres pozwanej - punkt poboru, to jest lokal mieszkalny, w który pozwana bezspornie nie zamieszkuje, tym samym uniemożliwiając pozwanej otrzymanie odpisu pozwu. Co więcej, mając na względzie, iż pozew został wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym, strona powodowa nie mając takiego obowiązku, nie dołączyła do niego spornej faktury, a przedstawiła jedynie swoje twierdzenia. Przedmiotowa faktura została przedłożona do akt sprawy przez pełnomocnika strony powodowej wraz z pismem z 24 sierpnia 2016. Tymczasem, jak wynika z oświadczenia pełnomocnika pozwanej,

z treścią spornej faktury pozwana zapoznała się po uzyskaniu, z własnej inicjatywy, jej duplikatu w Biurze (...) 21 marca 2016. Wskazana w niej kwota została zapłacona w dniu następnym, to jest 22 marca 2016, co wynika z potwierdzenia przelewu. Mając na względzie, że pozwana uregulowała sporną należność niezwłocznie po otrzymaniu faktury VAT wskazującej jej wysokość, w ocenie Sądu nie doszło do opóźnienia uzasadniającego zasadność żądania odsetkowego strony powodowej. Powyższe zaś skutkowało oddaleniem powództwa, o czym orzeczono jak w punkcie II. sentencji wyroku.

W konsekwencji poczynionych w sprawie ustaleń i opartych na nich rozważań, w ocenie Sądu pozwana, mimo spełnienia żądania pozwu już po wytoczeniu o nie powództwa, nie jest stroną przegrywającą, bowiem to strona powodowa, wskutek niedochowania staranności, nie doręczyła pozwanej spornej faktury VAT, uniemożliwiając jej tym samym powzięcie wiedzy o istnieniu należności strony powodowej z tytułu korekty za dostawę energii elektrycznej. Pozwana z kolei uregulowała należność niezwłocznie po uzyskaniu o niej wiedzy. Tym samym to strona powodowa, jako niestaranny kontrahent, a przy tym profesjonalista, winna ponieść koszty niniejszego postępowania, co znalazło swój wyraz w punkcie III. sentencji wyroku.